

indførtes for Behandlingen af dem, hvormod de særlige Anliggender vedbleve at staae under Rigsdagens Control, og Rigsdagen med Hensyn til dem beholdt fulstændig den samme repræsentative Myndighed ligeoverfor Regjeringen, som den hidtil havde været i Besiddelse af. I Fællesforfatningen indførte man strax, idet man tog Hensyn til en Nødvendighed, som skulde ligge i Forholdet til de andre Landsdele — thi fra denne Landsdeel, Kongeriget, kunde denne Vanskelighed eller Nødvendighed ikke komme — et andet Bevillingsystem, som afveg fra vort derved, at der igjennem et Normalbudget blev fastsat visse Udgifter og tildeels ogsaa visse Indtægter, men naturligvis i Særdeleshed visse Udgifter, som nu Regjeringen altid kunde gjøre Regning paa som Midler til at fyldestgjøre de Formaal, der vare fastsatte i selve Normal-Budgettet; den hele Bevillingsmyndighed blev derfor indskrænket til paa den ene Side at paasee, at de Midler, som bleve bevilgede gjennem Finantsloven, fik den Anvendelse og ingen anden end den, som var tillagt dem ved selve Normalbudgettet, og paa den anden Side at tilstaae saadanne Tillæg til Normalbudgettet, som til enhver Tid maatte ansees nødvendige for Statsjennestens fulstændige Gjennemførelse. Dette var en af de Forandringer, som indtraadte, og man vil see, at den var meget væsentlig. En anden Forandring, som indtraadte, var, at en ikke ubetydelig Sum blev stillet til Regjeringens Raadighed, for dermed at dække saakaldte „uforudsæelige Udgifter“.

Idet jeg har nævnt dette, maa jeg vende tilbage til Betragtningen af den Udvikling, vort eget Finantsvæsen, vort eget Bevillingsvæsen havde faaet. Det varede ikke længe, efterat vi havde været i Virksomhed og i Finantsloven havde undersøgt og behandlet Bevillingsvæsenet og faaet det bekræftet af Repræsentationen, inden man kom til den Erkjendelse, at med hvor stor Omhu man endogsaa ubarbejdede Overslagene, som laae til Grund for Finantsloven, vilde der dog være en Mangfoldighed af, om just ikke uundværlige Gjenstande, saa dog vigtige Gjenstande for Statsjennesten, som man havde overseet. Man kom ogsaa

naturlig til den Erkjendelse, at ikke saa uventede, uforudsæete Udgifter maatte indtræde i Aarets Løb, for hvilke der da ikke var noget lovligt Dækningsmiddel. Der blev naturligvis ogsaa dengang reist det Spørgsmaal ligeoverfor Rigsdagen, om det da ikke vilde være rigtigst at fastsætte en Sum, som Regjeringen kunde have til sin Raadighed, for dermed at dække slige virkelig uforudsæete Udgifter; men Rigsdagen kom snart til den Erkjendelse, at det vilde være overflødigt ved de aarlige Rigsdages Samling, og at i det Hele taget slige Summer til Dækning af uforudsæete Udgifter vilde være farlige at bringe i Anvendelse; gjorde man dem meget store og omfattende, saa fristede man til at bruge Meget under denne Titel; det var vanskeligt at sige, om Pengene vare anvendte med Nette eller ikke; gjorde man dem indskrænkede og smaa, saa vilde det Tilfælde hyppigere indtræffe, at de dog maatte overskribes, og saa var man netop paa det samme Standpunkt, som naar man Intet havde bevilget. Man kom saa meget mere til denne Betragtning, som man selv under de forskjellige Ministerier, hvor der tidligere sædvanmæssig var bevilget ikke saa Beløb under dette Navn, spredte rundt omkring under næsten hver forskjelligartet Artikel, formindskede disse Summer til det mindst Mulige, ja, bragte dem endogsaa tildeels til at falde bort. Naar man erindrer, at den Mand, som ved sin Virksomhed i en væsentlig Grad har bidraget til at faae dette gennemført i Fællesskab med de øvrige Medlemmer af Finantsudvalget, nemlig Finantsudvalgets daværende Ordfører, ved sin Virksomhed i denne Retning har svinget sig op til at blive anerkjendt brugbar som Finantsminister, saa vil man see, at denne Virksomhed i sin Tid har fundet sin Anerkjendelse. Ved de aarlige Samlinger blev det jo heller ikke vanskeligt at søge Forøgelser, Tillæg til de Summer, som vare bevilgede ved Finantsloven, og der opstod da det Spørgsmaal, er dette Udtryk i Grundloven: „Finantsloven“ af en saadan Bestaenhed, at intet Blad kan gjøres lovbundet og sættes i Forbindelse med Finantsloven, naar det ikke strax har været optaget i det ved Rigsdagens Sammenkomst forelagte Overslag — det er jo det, som Finantsloven egentlig er — og efter megen Overveielse